

Posudek vedoucího diplomové práce

Veronika Pospíšilová

Tiny house

Důvody a překážky bydlení v malém prostoru

Veronika Pospíšilová si pro téma svojí diplomové práce vybrala bydlení v Tiny house a výzkum toho, jaké důvody lidi vedou k tomu, že v nich bydlí a s jakými překážkami se setkávají. Téma považuji za zajímavé a vzhledem ke krizi bydlení či debatám o podobě města i vysoce aktuální.

Práce má „klasické“ členění na úvod, teorii, empirii a závěr. Autorka adekvátně představuje předmět svého výzkumu, výzkumné otázky, co mi však chybí, tak je představení její pozice: proč si téma vybrala, jaké důvody jí k tomu vedly. Ve studentských pracích to považuji za důležité, abychom mohli sledovat nakolik je autork(a) schopna kriticky reflektovat svojí pozice a své předpoklady.

Teoretickou část má autorka rozdělenou na tři části. V té první představuje kontext, v němž se Tiny house rozvíjejí a tím je krize a nedostupnost bydlení. Autorka zmiňuje především financionalizaci bydlení a normalizaci vlastnického bydlení. Oba koncepty považuji ze opodstatněné a autorka se je pak snaží i využívat při analýze dat v empirické části diplomové práce. V druhé části Tiny house jako stavba se autorka věnuje samotné technické podobě domu, mobilitě, stavbě, finanční dostupnosti a environmentálním aspektům. A ve třetí části pak pojímá Tiny house jako sociální hnutí. Jakkoli mi individualismus nebo omezování spotřeby přijdou pro výzkum relevantní, zdá se mi, že tady jde práce skrze koncept sociálního hnutí zbytečně do šířky a rozpadá se a pro zodpovězení výzkumných otázek samotný koncept sociálního hnutí není důležitý, zatímco individualismus a individualizace ano.

Empirická část začíná autorka popisem svého výzkumu, který je jasný a srozumitelný. Autorka si zvolila kvalitativní výzkumnou strategii založenou na polostrukturovaných rozhovorech, kterou se snaží odpovědět na výzkumné otázky. Autorka tak sice získává data jen na základě rozhovorů, ale snaží se je zasadit do kontextu (viz například pasáže o legislativě). Na empirické části oceňuji, že se autorka snažila to o čem píše v teoretické části využívat i při analýze dat. Oproti jiným studentským pracím, které extenzivně citují z rozhovorů, autorka je používá v mnohem menší míře. To na jedné straně oceňuji, že práce není zahlcena přímými citacemi, nicméně autorka šla až do druhého extrému: citací je sice méně, ale tím že jsou prokládány odkazy na teorii a ne vždy jasnou a hlubokou analýzou dat, kdy by autorka data analyzovala a popsala svými slovy, tak některé pasáže působí jako tak, že

autorka až příliš opakuje to, o čem píše v teorii na úkor svých vlastních zjištění. V některých pasážích (např. důvody pořizování) by tak autorka mohla více vytěžit svoje data a jít více do hloubky. Na druhé straně je třeba ocenit, že autorka jen nepopisovala data, ale snaží se je nějakým způsobem analyzovat a provázat s teoretickou částí. Práce nemá těžiště v tom, že by skrze data diskutovala teorii, ale její těžiště je spíše v datech, které autorka získala a prezentovala a přináší zajímavá zjištění. Autorka v závěru rozděluje práci na Diskusi a Závěr, což poněkud komplikuje čtení a srozumitelnost textu. To má opodstatnění v kvantitativních pracích, u těch kvalitativních mi to přijde zbytečně a diskuse, respektive reflexe má být průběžně v textu. V závěru autorka odpovídá na své výzkumné otázky.

Po formální stránce má práce bohužel určité nedostatky. Autorka na několik místech neuvádí zdroje z nichž cituje (např. str. 13, 20) a někdy, tím že dává odkaz až na konec odstavce není jasné, jestli uvedený pojem je z daného zdroje (např. pojem „slow living na straně 21 a odkaz na konci odstavce na str. 22).

Práci doporučuji k obhajobě, hodnotím **velmi dobře** v bodovém ohodnocení 12 bodů.

V Praze 12. září 2022

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.